

**מ"ת 3999/03/17 - מדינת ישראל נגד יצחק מהרט (עציר, בנימין וודג'
(עציר, דהוד סלאם) (עציר, דוד אמרה) (עציר, דניאל טשלה) (עציר, דוד בלאי
(עציר, טו) (עציר)**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

05 יוני 2017

מ"ת 3999-03-17 מדינת ישראל נ' מהרט(עציר) ואח'

ת"פ 3943-03-17

מספר פל"א 64401/2017

לפני כבוד השופטת נאוה בכור
המבקשת
מדינת ישראל

נגד
המשיבים

1. יצחק מהרט (עציר)
2. בנימין וודג' (עציר)
3. דהוד סלאם (עציר)
4. דוד אמרה (עציר)
5. דניאל טשלה (עציר)
6. דוד בלאי (עציר)
7. טו (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד פאדי אסעד

ב"כ המשיב 1 - עו"ד שלומציון גבאי- מנדלמן

ב"כ המשיב 4 - עו"ד קטי צוויטקוב

ב"כ המשיב 7 - עו"ד ירון פורר

המשיבים הובאו על ידי שב"ס

החלטה

(בנוגע למשיבים 1, 4 ו-7)

עמוד 1

1. בפניי בקשה למעצר עד תום ההליכים בעניין של משיבים 1, 3, 4 ו-7 ולצידה כתב אישום המייחס להם עבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); ולמשיבים 3, 5 ו-6 אף עבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה לפי סעיף 186(א) לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום **10.2.17** בשעה 03:50 בילו המשיבים ואחרים בקיוסק ברחובות. באותה העת היו בקיוסק אף א.פ. (להלן: "המתלונן") ובת זוגו.

בהמשך עזבו המתלונן ובת זוגו את הקיוסק למקום סמוך על מנת לאכול. בשעה 04:03 חזר המתלונן לקיוסק שם פגש במשיבים 1, 3, 5 והחל משוחח עימם, וכעבור כדקה לקח משיב 1 את המתלונן והרחיקו מהקיוסק לפינת רחובות סמוכה כשהוא מחבקו בצורה חברית והמשיבים 3 ו-5 מתלווים אליהם.

לפתע החל משיב 5 לדקור את המתלונן בכל חלקי גופו באמצעות סכין שאחז בידו, פעם אחר פעם.

באותו הזמן הפיל המשיב 3 את המתלונן ארצה והחל לבעוט בו ולדרוך על גופו ואז החל משיב 1 לבעוט במתלונן ולדרוך עליו בעודו שרוע על הרצפה. בכל אותה עת המשיך משיב 5 לדקור את המתלונן מספר רב של פעמים.

בהמשך הגיעו למקום משיבים 2, 4, 6 ו-7 יחד עם אחרים והחלו להכות את המתלונן בעודו מוטל על הרצפה. משיב 2 נטל כיסא והשליכו לעבר המתלונן והמשיבים 4, 6 ו-7 בעטו במתלונן בגופו מספר פעמים. משיב 6 אף דרך על המתלונן בעודו שכוב על הרצפה.

כתוצאה ממעשיהם נגרמו למתלונן נזקים רבים ובהם: פצע דקירה באורך כס"מ במרכז החזה שגרם לנקב בריאה ועל כן הוכנס נקז, פצע דקירה בחזה שמאל, שני פצעי דקירה בגב, שני פצעי דקירה בגפה עליונה שמאלית ופצעי חבלה רבים בכל גופו ופניו.

3. הדיון נשוא החלטה זו התקיים אף בעניינו של משיב 3, אך בדיון שנערך ביום **16.5.17** במסגרת התיק העיקרי (ת"פ 3943-03-17), הסכים משיב 3 למעצרו עד לתום ההליכים נגדו.

4. בדיון מיום **6.4.17** הוסכם על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר בנוגע למשיבים 1 ו-4, וביום **30.3.17** הוסכם על קיומן של ראיות לכאורה אף בעניינו של משיב 7, והצדדים נחלקו בנוגע לאפשרות שחרורם של משיבים אלו לחלופה.

5. תסקירי המעצר

מתסקיר מיום **25.4.17** בעניינו של משיב 1 עולה כי הינו כבן 24, רווק, שטרם מעצרו התגורר בבית אמו ברחובות ועבד לדבריו כעוזר חשמלאי שכיר במשך 4 חודשים.

יליד הארץ, והרביעי מבין ששה ילדים להורים שהתגרשו בהיותו כבן 10 כשברקע מאבקי כוח וסכסוך כלכלי בין הוריו. מאז הגירוש, האב ניתק את הקשר עם ילדיו, והאם עובדת בניקיון בבי"ח "קפלן".

תאר קשר קרוב ומשמעותי לאם ולאחיו ואחיותיו לצד תמיכתו הכלכלית במשפחה.

אחיו הגדול של המשיב 1 מתמודד עם בעיות רפואיות, ואח אחר נהרג לפני כשנתיים מהתפוצצות מטען ברכבו, והיה בעל עבר פלילי.

תאר את מות האב כאירוע משמעותי ומשברי בחייו וחיי המשפחה, לצד התמודדות נוספת בשנתיים האחרונות עם מותה של סבתו וגיס של אמו.

גדל ברחובות, השתלב במסגרות חינוך, והתמודד עם קשיים לימודיים ובעיות קשב וריכוז. מכתה ט' שולב בפנימיית "קריית יערים" בירושלים ועלו קשיים בתפקודו הלימודי. חרף זאת סיים 12 שנות לימוד במגמת צורפות.

לא גויס לצבא עקב חוסר הבנה מול רשויות הצבא, מגיל 18 מתאר רצף תעסוקתי בעבודות סבלות וכמלקט סחורה במפעל מזון, ובחודשים האחרונים עבד כעוזר חשמלאי ותומך כלכלית באמו ומשפחתו.

מתיאוריו עולה כי ממוקד בעבודתו ובמשפחתו, מקיים קשר עם חברתו בחמש השנים האחרונות, תאר קשרים חברתיים ויציאות לבילויים בסופי שבוע, ובהקשר זה- עלה כי עשה שימוש מזדמן בחשיש בצעירותו, כשלדבריו נמנע מכך בשנים האחרונות.

התחיל לצרוך אלכוהול מגיל 18, ולעיתים שותה באופן מופרז עד לכדי מצבי שכרות. בעיתיו נוכחי שלל תלות באלכוהול או בעייתיות המצריכה התערבות טיפולית.

הוא עצור כחודשיים וחצי, וזהו המעצר הממושך הראשון בחייו. ביטא קושי להסתגל לתנאים הפיזיים במעצר סביב אוכל ושינה, ולדבריו רזה כ-6 ק"ג מאז נעצר.

מתאר מתח ודריכות בהתנהלותו מול אוכלוסיית המעצר וכן תאר קושי סביב הפסקת עבודתו ושגרת חייו. שוהה באותו תא עם חלק מהמשיבים האחרים בתיק.

מעיון בגיליון רישומו הפלילי עולה כי נעדר הרשעות קודמות, אולם תלוי ועומד נגדו תיק נוסף מתחום האלימות מדצמבר 2016 בו לא הוגש כתב אישום. הסביר תיק זה על רקע אירוע אלימות שהתפתח ליד מועדון בו יצא לבילוי, נעצר לשבוע ימים, ושחרר ללא תנאים מגבילים.

במפגש הנוכחי עמו- הדגיש חלקים מתפקדים באישיותו ובאורח חייו תוך כדי גישה הגנתית וחוסמת שיח, כשניכר כי מוסר מידע סלקטיבי וחלקי אודות התנהלותו בעבירה המיוחסת לו, כל זאת ללא יכולת להעמיק בבדיקת נסיבות המעצר, קושי לשתף בנסיבות הרגשיות של הסתבכותו לצד התייחסות ראשונית לצריכת אלכוהול מוגברת ובעייתיות.

מתיאוריו עלתה התייחסות ראשונית וביקורתית לעצמו ולבחירתו לצרוך אלכוהול, לצד ניתוק ברמה הרגשית ממשמעות מעצרו הנוכחי וקושי להתייחס לפגיעה במתלון ולהשתלשלות האירועים והתנהלות המיוחסת-המלמדת על התארגנות לפגיעה ומעורבות פעילה באירוע עוצמתי ואלים ופציעת המתלון כמיוחס.

ההתרשמות היא כי בשלב זה הוא מרוכז במעצרו ובמחירים הנלווים לכך ולא מעיסוק מוגבר או ריכוז במתלון.

ההערכה היא כי בהקשר חברתי ומשפחתי ובמצבים רגשיים מורכבים הוא עלול לפעול באופן אלים ובעייתי תוך קושי בהפעלת שיקול דעת ובויסות התנהגותו, כשהשימוש באלכוהול משחרר עכבות ומביא להסלמה נוספת בהתנהגותו.

משיב 1 ביטא נכונות ראשונית להשתלב בשיחות בשירות, ככל שישוחרר.

השירות ביצע הערכת סיכון בעניינו ושקל בכלל זה את אופי וחומרת העבירה, מעורבותו הפעילה באירוע האלים, כשברקע שימוש לרעה באלכוהול וקושי להתמודד בסיטואציה חברתית ומורכבת, נטייתו לצמצם מהסיכון במצבו והתנהלותו המגמתית מול השירות.

מנגד-שקל השירות את העדר הרשעות קודמות, מאמציו לתפקד לאורך השנים ברמה התעסקותית, מעורבותו החריגה בעבירת אלימות, לצד האפקט ההרתעתי של המעצר וההערכה כי אינו מרוכז במתלון.

הפרמטרים הנ"ל מצביעים להערכת השירות על רמת סיכון בינונית בחומרה בינונית אף היא.

כחלופת מעצר, הציע להשתחרר לבית אמו ברחובות ולהיות בפיקוח האם והאחות בדירה בת ארבעה חדרים בבעלות האם.

האם, גב' וורקנש מהרט, כבת 50, עובדת בניקיון בבית חולים בשעות 14:00-20:00. **האחות** גב' חנה מהרט, כבת 24, רווקה, עובדת כסדרנית בסופרמרקט במשמרות בין השעות 06:00-14:00 ובמשמרות ערב. תארו יכולתן להגמיש משמרות עבודה בהתאם לצורך.

המפקחות התייחסו לכתב האישום, נסיבות מעצרו והתנהגותו האלימה המיוחסת לו, ביטאו כעס ואכזבה ממנו, ותארו כי הבנתן את התפקיד כמפקחות-מדווחות ומניעת הגישה לאלכוהול, וצינו כי המשיב יכבד אותן וימנע מהתנהגות בעייתית בבית.

עם זאת, מתיאורן עלתה גישה בסיסית מגוננת ומקילה כלפיו תוך הדגשת יכולותיו ותפקודו וקושי בביקורתיות מותאמת של מצבו. תארו נטייתו להסתיר מהן את קשריו החברתיים והתנהלותו הבעייתית מחוץ לבית.

לצד מחויבותן והתגייסותן לסייע בשחרור, התרשם השירות מחולשתן של המפקחות למשמש כמפקחות עליו לאורך זמן כשהן עצמן מתמודדות עם קשיים קיומיים, מודעותן לצרכי חלקית, והן יתקשו לפי ההערכה לשמש דמויות סמכותיות ולזהות מצבי סיכון אצל המשיב. לכן עלה קושי להמליץ עליהן כמפקחות ובשלב זה לא הומלץ על שחרורו.

מתסקיר משלים בעניינו של **משיב 1** מיום **8.5.17** עולה כי בעיתוי הנוכחי הוצע ע"י בנות המשפחה כי המשיב ישהה **במעצר באיזוק אלקטרוני** בבית אמו ברחובות, ונמסר כי התארגנו למעצרו בביתם, והן מבינות את משמעות הצעתן לערוב לו ולפקח עליו.

ההערכה הנוכחית הינה כי על אף גישתן המגוננת של האם והאחות כלפי המשיב, וקושי בסמכותיות וביקורתיות רחבה יותר על התנהלותו, לאחר שקילת נתוניו של המשיב, הרתעת המעצר עליו והעדר עבר, כשמבין כיום את המחירים הנלווים להתנהגותו- הרי שניתן יהיה לאשר את המפקחות במסגרת המשך מעצר בפקא"ל.

השירות נפגש עם שתי מפקחות נוספות שהוצעו:

אחותו רבקה מהרט - כבת 22 רווקה. השתחררה לאחרונה מהצבא שם שימשה כמדריכת כלואים במשטרה צבאית, ולדבריה פיקחה על עצורים בעת שהייתם בבסס צבאי. שללה עבר פלילי וכיום עובדת בתחום המכירות.

לצד ההערכה בדבר חולשה במידת התאמתה סביב יכולת מוגבלת לסמכותיות כלפי המשיב ונטייה מסוימת לצמצם מעומק הסיכון בו נתון -הרי שבשיחה עמה ניכר כי מודעת לכתב האישום ולמעורבותו באירוע אלים ולבעייתיות בהתנהלותו ומבינה את הצורך בהצבת גבולות לקשריו החברתיים וסביב שתיית אלכוהול ובהצבת גבולות להתנהגותו.

לפי ההערכה בתנאי פקא"ל ניתן יהיה לאשרה כמפקחת על המשיב.

חברתו אנגודאי מטיקו - נמצאה כמי שאינה מתאימה לפקח עליו, הינה חיילת משוחררת וחברתו מזה חמש שנים, ומתיאוריה עולה כי ניכר אצלה תפיסה אידיאלית וחיובית סביב תפקודו לצד יכולת מוגבלת לביקורת כלפיו תוך הזדהות עמו וחוסר יכולת לסמכותיות כלפיו, על כן אינה מתאימה לפקח עליו ולזהות מצבי סיכון.

לאור האמור, לצד ההערכה כי המשך מעצר בפקא"ל ובפיקוח האם ושתי האחיות מסתמנת הפחתה מהסיכון במצבו - ממליץ השירות על מעצרו של המשיב בפקא"ל בבית אמו ברחובות ובפיקוחן של המפקחות.

בשל ליווי סוציאלי תמיכתי במסגרת מעצר בפקא"ל כשתנאי המעצר בפקא"ל מהווים גבול ברור - לא המליץ השירות על מעורבות גורם טיפולי נוסף.

בעניינו של משיב 4 - מתסקיר מיום **25.4.17** עולה כי הינו כבן 22, רווק, שטרם מעצרו התגורר בבית אמו ברחובות, ועבד לדבריו כחצי שנה כעוזר נהג בשינוע מזון.

יליד הארץ, השלישי מבין חמישה ילדים במשפחת מוצאו, להורים שהתגרשו בהיותו כבן 8. תאר עצמו כקרוב להוריו שמעורבים בחיי ובחיי אחיו. האב נשוי בשנית ואב לילדים נוספים המתגורר בנתניה, והאם, עובדת בניקיון משרדים, גרושה בשנית, כשלמשיב אח צעיר מנישואיה השניים.

אובחן בנערותו כלוקה בבעיות קשב וריכוז וטופל בריטלין. מכתה ח' ונוכח בעיות בביקור סדיר בבי"ס -שולב במסגרת פנימיית "נווה אלישיב" סמוך לחדרה, המשלבת מגורים במשפחת אומנה ולימודים וחזרה בסופי שבוע הביתה. הוא שהה במסגרת זו כחמש שנים ומדבריו עולה שחוזה עליות ונסיגות בתפקודו לצד התמודדות חיובית

ומעורבות גורמי חינוך וטיפול בחייו, גילה תחושת שייכות למסגרת, וסיים 12 שנות לימוד.

התגייס לצבא כנער מקא"מ, שרת כשלושה חודשים ופוטר נוכח קשיי הסתגלות כשאף ריצה לדבריו מאסר צבאי של 10 ימים. מאז שחרורו מהמסגרת הצבאית עבד ביציבות בסופר מרקט משך כשנתיים וחצי בתפקידים שונים, ובחצי שנה האחרונה עובד כעוזר נהג. תופס עבודתו כמשמעותית.

שלל שימוש בסמים, ומסר כי החל לצרוך אלכוהול בגיל 17 במסגרת יציאות לבילויים ובאירועים חברתיים, כשלעיתים שותה באופן מופרז ומשתכר.

נעדר עבר פלילי, עצור מזה כחודשיים וחצי, כשזהו מעצרו הראשון והיחיד. תאר קשיי הסתגלות לאווירה הכוחנית בבית המעצר, ודווח אף על מקרה בו הותקף ע"י עצור אחר.

עצור עם חלק מהנאשמים האחרים בתיק באופן המקל על שהייתו במעצר.

השירות התרשם מחוויית מעצר מרתיעה ומשמעותית עבורו.

מתיאוריו את עצמו ואורח חייו התרשם השירות מבחור מופנם, בעל קווי אישיות ילדותיים ובלתי בשל באישיותו, המצוי במהלכו של תהליך התבגרות באשר לבחירותיו והתנהלותו במישור האישי המשפחתי והחברתי.

מתיאוריו עולה כי ברקע למעצרו עומד בילוי בעייתי וחסר גבולות, תוך מעורבות חברתית בעייתית, זאת לצד שימוש לרעה באלכוהול וקושי להציב גבול פנימי לעצמו ולהתנהגותו.

השירות התרשם מהתנהלות המאופיינת בצרכי ריצוי, מחויבות חברתית וצורך בקבלה במסגרת קבוצה ובהכרה ביכולותיו הגבריות, באופן המגביר התנהלות פורצת גבול, קושי בבקרה עצמית ובהפעלת שיקול דעת.

בשיחה עמו במעצר- התייחס להתנהלותו ובחירותיו הבעייתיות, כשניכרה אצלו יכולת ראשונית להתייחסות ביקורתית לעצמו, לקשריו החברתיים ולסגנון בילוי בעייתי.

עם זאת, בשלב זה נטה לצמצם מהסיכון בו הוא נתון, מדגיש חריגות מעצרו בחייו, ונוטה לצמצם ממידת מעורבותו בעבירה המיוחסת.

ציין כי יש לו היכרות קודמת עם המתלון בעבודה משותפת בסופר מרקט בעבר, וההתרשמות היא מיכולת התייחסות אמפתית למתלון והעדר טינה או כעס כלפיו.

הביע נכונות להשתלב בשיחות טיפוליות בשירות וכן נכונות להשתלב באבחון בתחום האלכוהול בעמותת "אפשר" לצורך העמקה בבחירותיו הבעייתיות והפסקת השתייה. התחייב לשתף פעולה ככל שידרש.

במסגרת הערכת הסיכון בעניינו של המשיב, שקל השירות את דפוסי אישיותו הנ"ל, מעורבותו בעבירת אלימות בהקשר החברתי, כשברקע צרכי ריצוי וצורך בחיזוק מעמדו החברתי וההערכה כי במצבי לחץ ועמימות הוא

מתקשה בהפעלת שיקול דעת ובוויסות התנהגותו, כשהשימוש באלכוהול מביא להסלמה נוספת בהתנהגותו.

כמו כן שקל השירות את העדר עבר פלילי, מאמציו לתפקד לאורך השנים, תוך יכולת הסתגלות למסגרת ולגבולות חיצוניים המוצבים לו, התייחסותו הביקורתית המתואמת לעצמו ולבחירותיו וחווית המעצר המשמעותית והמרתיעה.

לאור האמור, מעריך השירות כי רמת הסיכון בעניינו הינה נמוכה ובמידה נמוכה.

ביקש להשתחרר לבית אמו ברחובות או לכתובת מגורי אחותו באשקלון ולהיות בפיקוחן של השתיים. השירות נפגש עם שתי המפקחות:

האם, הגב גבטייה גדמו- כבת 45, עובדת בתחום הניקיון במשמרות בין השעות 07:00-16:00 וכן 12:00-18:00.

האחות, טדלה תמר אמרה גמליאל- כבת 24, נשואה, בחודש השישי להריונה, נמצאת בין עבודות, ומתגוררת בבית הורי בעלה באשקלון.

המפקחות ביטאו גישה ביקורתית ורצינית כלפי המשיב וכלפי התנהלותו החברתית הבעייתית, ועלה כי הן מכירות את כתב האישום וחומרת העבירות המיוחסות לו, מגיעות לדיונים, וערות להשפעה החברתית הבעייתית עליו, השימוש הבעייתי באלכוהול והסיכון בו נתון וכן ביטאו גישה סמכותית ורצינית כלפיו.

עם זאת, המפקחות מסרו כי אינן פנויות ברמה המעשית לפקח עליו נוכח עבודת האם ומחויבותה לפרנסת המשפחה וכן צרכי פרנסת האחות ומגוריה עם בעלה באשקלון כשמסרה כי אין אפשרות מעשית לשכנו בדירת הורי בעלה בעיר.

ההערכה היא שניתן יהיה לשקול שחרורו של המשיב לחלופת מעצר רק בפיקוח הדוק וסמכותי במשך כל שעות היממה, והכיוון שהן אינן פנויות לכך - לא ניתן לשחררו ממעצר.

מתסקיר משלים מיום **9.5.17** בעניינו של **משיב 4** עולה כי השירות נפגש עם קרוב משפחה שהוצע כמפקח, **מר אהרון גואדה**, צעיר כבן 22, רווק, שהשתחרר לאחרונה משירות סדיר בצה"ל בו שירת כנהג משאית. ציין כי הינו חברו ובן גילו של המשיב ושהה עמו יחד בפנימייה בצעירותם.

מודע לכתב האישום ולתפקידו כמפקח. עם זאת, ההתרשמות היא כי הוא בחור צעיר המתקשה להעמיק בנסיבות מעצרו של המשיב ולבחון גורמי סיכון במצבו, מסר כי סומך על המשיב וניכר כי הוא בעל גישה מקלה ובלתי מותאמת כלפיו. לפי ההערכה הוא יתקשה לשמש דמות סמכותית וממתנת ואינו מתאים לשמש כמפקח.

לקראת הדיון הנוכחי, שב השירות שוחח עם האם ואחות ששבו וביטאו גישה סמכותית ורצינית כלפי המשיב ומצא אותן כמתאימות לפקח עליו. מסרו כי הן התארגנו ומוכנות לפקח על המשיב, באופן צמוד, כשהאחות תעבור להתגורר בבית האם ברחובות.

באשר לאפשרות של המשך מעצרו בפקא"ל נמסר ע"י המפקחות כי התארגנו לאפשרות זו בבית אמו ברחובות והן מבינות את משמעות הצעתן לערוב ולפקח על קיומו של המעצר באופן זה.

צוין כי הבית טרם נבדק ע"י מנהלת האזור, ובשלב זה לא קיים קו בזק בבית אולם במידת הצורך בהתאם להחלטת בימ"ש- ניתן יהיה להתקין קו בזק בהקדם.

האם והאחות התחייבו למקם את קו הטלפון במקום מתאים שלא תהייה נגישות לבנה הצעיר בן ה-6 וללא הפרעות.

ההערכה היא כי שתי המפקחות מבינות את תפקידן וכן הצורך בהצבת גבולות ברורים למשיב. כמו כן הן תומכות בהשתלבותו בשיחות בשירות, בכוונתן להיות מעורבות יותר במצבו ויתנו מענה פיקוחי שעשוי להפחית מהסיכון במצבו.

השירות העריך כי המשיב יענה לסמכותן ועל כן אין צורך בתנאים של מעצר בפקא"ל.

לאור ההערכה החיובית של המפקחות, ההתרשמות כי המעצר מהווה גורם מוחשי והתרעתי עבור המשיב ונוכח התייחסותו המותאמת למצבו - החלופה המוצעת מתאימה ותפחית סיכון במצבו.

לפיכך, המליץ השירות על שחרורו לבית אמו ברחובות בפיקוח האם והאחות, לצד הטלת צו פיקוח לששה חודשים.

מתסקיר מיום 26.4.17 - בעניינו של משיב 7 עולה כי הינו בן 18.5, רווק שטרם מעצרו התגורר בבית אמו ב..... הינו יליד אתיופיה עלה עם משפחתו לארץ בשנת 2003 בהיותו בן 3 שנים. טרם מעצרו עבד כמחסנאי של חנות בראשל"צ.

קיבל פטור משירות צבאי, וטרם מעצרו התכוון לערער על כך.

משפחת מוצאו מנתה זוג הורים ושני ילדים. האב, יליד 1931, נפטר לפני מספר שנים ממחלה קשה ולו שני ילדים מנישואים קודמים, והאם, ילידת 1971, שלא ידע לומר היכן עובדת אך תאר קשר חיובי וקרוב אליה.

המשיב מתגורר עם אמו ואחותו בדירה בבעלות האם ברחובות ומהמידע משירות המבחן לנוער עולה כי מאז פטירת האב האם גידלה את הילדים בכוחות עצמה.

מאז מות האב, קיבל המשיב עידוד מאמו לקחת את התפקיד הגברי בבית על עצמו ולהיות אחראי ולדאוג למשפחה.

גורמי הרווחה התרשמו כי האם הינה דמות דואגת ומגלה רגשות חיבה לילדיה, אך מתקשה להבין את צורכיהם החינוכיים והרגשיים ומתקשה להציג גבולות ולקבל החלטות בעצמה. מאז מות האב מעבירה לידי המשיב את ההחלטות וההסכמות, ונוטה לראות את קשייו כקשורים למות האב.

המשיב למד בבי"ס יסודי ב..... ובשנת 2011 שולב בפנימייה ב..... בזמנו עלו קשיי התנהגות שכללו התנהגות אלימה כלפי אנשי הצוות וחניכים אחרים, ועלו ביטויי אובדנות וקשיים רגשיים.

הוא נשלח להערכה פסיכיאטרית בה עלה כי המסגרת מיטבה עמו ויש לו כוחות להסתגל אך שכנועי הצוות כי יישאר בפנימייה לא עזרו - והוא חזר לביתו.

האם דיווחה על קשייה להתנהל מולו, ובכתה ט' שולב בבי"ס "....." ב..... לעיצוב התנהגות.

התנהגותו אופיינה באימפולסיביות ותוקפנות פיזית ומילולית כלפי תלמידים אחרים, הוא התקשה לקבל גבולות שהוצבו לו ע"י הצוות החינוכי, וההתרשמות הייתה כי הוא נעדר מוטיבציה ללימודים.

בכתה ט' בהמשך למד במסגרת "....." ב..... וגם שם גילה בעיות של אי הגעה סדירה ואלימות מילולית, וההתרשמות הייתה כי האם מפגינה חוסר אונים ביכולתה להבין צרכיו ולטפל בו.

המשיב טופל כשנתיים במחלקה לנוער באגף לשירותים חברתיים ברחובות ולאורך הקשר עמו ביטא אמביוולנטיות באשר לקבלת עזרה. הקשר עמו אופיין בדפוס של הצפת קשיים ולאחר מכן העלמות, היה קושי להשיגו. ההתרשמות הייתה כי זקוק למסגרת או דמות מכילה ויציבה שתעזור ותכונן אותו. נערכו ניסיונות להשמה חוץ ביתית אך הוא סרב לשתף פעולה ואמו תמכה בהחלטותיו.

הוא אובחן בזמנו בתסמינים של הפרעות קשב וריכוז ופסיכיאטר בקהילה המליץ על שילובו בפנימייה טיפולית וטיפול תרופתי.

בהמשך - המשיב דיווח לגורמי הרווחה על אלימות של האם כלפיו כשהיא מסרה כי פעלה מתוך חוסר אונים וניסיונות לגרום לו לתפקד והגיעו דיווחים כי הוא נראה משוטט בשכונה, עייף עם סימנים של שימוש בסמים ואלכוהול.

במרץ 2014 נערכה וועדה לתכנון טיפול והערכה נוכח התדרדרות במצבו והוחלט כי יתחיל קשר במסגרת מרכז "חוסן" מרכז יום לנוער לטיפול בהתמכרויות. הוא הגיע לפגישה אך שלל בעייתיות בתחום. מכל הדיווחים אודותיו עלתה תמונה מדאיגה ביחס למצבו והאם דיווחה לגורמי הרווחה כי נוהג לשוטט בלילות, ישן במהלך היום, אינו נענה לסמכותה, והיא חסרת אונים מולו.

בזמנו - המשיב ביטא רמת מודעות נמוכה למצבו, הכחשה וחוסר נכונות לקבל טיפול, והיה נעדר כחות לטיפול בקהילה, והומלץ על הפנייתו לתקופת גמילה פיזית במהלכה יערך לו אבחון מעמיד בתחום ההתמכרות. הוא הופנה למליכישוע.

מעיון ברישומי הפלילי עולה כי יש לו עבר פלילי בתיקים בהם לא הורשע בעבר בבימ"ש לנוער ברחובות. **בינואר 2016** נידון בגין עבירות גניבה והתנהגות פגועה במקום ציבורי והיזק לרכוש במזיד שנעברו בין השנים 2013-2014, ונדון להתחייבות וצו מבחן. **במאי 2016** הוחלפו דרכי ענישה אלה להוראה אחרת לפיה יעזוב מיידית את ההוסטל בו שהה בטבריה ויישאר בפיקוח עד אוגוסט 2010.

בספטמבר 2017 נקלט בצו חוק הנוער באשפוזית בקהילה הטיפולית נווה מלכישוע ולאחר ארבעה חודשים הועבר להוסטל בטבריה- שם שהה שנה אך לא הצליח להשתלב והתנהלותו אופיינה בעליות ומורדות, ביטא תחושה קשה של חוסר מסוגלות ואי הצלחה בהוסטל, והפנה את האשמה כלפי הצוות.

באבחון פסיכולוגי שנערך לו שם עלה כי הינו בעל רמת אינטליגנציה גבולית ורמת תפקוד מתחת לממוצע לגילו, בעל לקויות למידה, קשיי קשב וריכוז, קשיים רגשיים וחוסר סביבתי כמו כן בעל כוחות דלים, וחרד לעתידו.

ההתרשמות הייתה כי זקוק למסגרת תומכת עם גבולות ברורים.

עם זאת, נוכח קשיים תפקודיים שהותו במסגרת ההוסטל הייתה קצרה, והוא הוחזר הביתה לצד המשך פיקוח השירות. נבנתה לו תוכנית בקהילה עם רכזת תוכנית "חסות לעצמאות" ונעשו ניסיונות רבים לזמנו לשיחות פרטניות ותוכניות שונות - ללא הצלחה.

גם שילובו ביחידה להתמכרויות ברחובות לא צלחה בשל עבודתו וחוסר פניותו.

עם חזרתו לקהילה ברחובות לא השתלב בתוכניות טיפוליות שיקומיות - אך גילה מוטיבציה להוכיח עצמו באופן עצמאי בשוק העבודה, ואף השתלב בעבודות שונות בהתאם ליכולתו. הוא השתלב בשוק העבודה לכל אורך התקופה אך התקשה להתמיד בעבודה קבועה ומחליף עבודות בתדירות רבה.

המשיב קיבל פטור מגיוס לצה"ל ובעת ששהה בהוסטל גילה מוטיבציה לערער על החלטה זו. הוא אף פנה למכירה קדם צבאית "צור שלום", עבר ימי גיבוש ונמצא מתאים. לאחר חזרתו הביתה החליט לוותר על המכירה והגיוס הצבאי.

לאורך תקופת הפיקוח שמר המשיב על עצמו ונמנע ממעורבות בפלילים, וראה בשירות כגורם יציב ובטוח לפנות אליו בעת הצורך. עם זאת, הוא מתקשה לגלות מחויבות בקשר לגלות רציפות בהגעה ולהעמיק בתכנים המצריכים התבוננות בדפוסיו.

בשיחה הנוכחית עמו- מסר כי אינו מכיר את יתר המשיבים בתיק, פרט למשיב 6 שהינו חברו. שלל כל הכרות עם המתלון, ולא ידע לומר דבר על סכסוך בין המתלון ליתר המשיבים בתיק.

המשיב שלל דפוסים אלימים בהתנהגותו, מייחס התנהגות בעייתית סביב האירוע הנוכחי כנובעת מצורך להגן על חברו, ושלל שתיית אלכוהול או שימוש בסמים טרם מעצרו.

המשיב מבין שנכשל בהתנהגותו אך מתקשה להתבונן לעומק בכשלו ובדפוסים האלימים אצלו. סבור כי בתקופה שקדמה למעצרו ערך מאמצים לבנות אורח חיים נורמטיבי, ומעצרו הנוכחי קטע מאמצים אלו.

השירות יצר קשר טלפוני עם המתלון ובת זוגו שנכחה באירוע אולם הם סרבו לשתף במה שארע ובתחושותיהם. המתלון מסר כי מקווה שיעשה צדק, וכי עדיין מתמודד עם הפצעים הפיזיים והטראומה הנפשית

שחווה.

ביחס לתנאי מעצרו ציין המשיב כי מתקשה להסתגל לתנאי המעצר ולשהות בסביבה עבריינית אך שלל מחשבות אובדניות או מצבי סיכון במעצר. השירות התרשם כי חווית המעצר קשה עבורו אך לא התרשם מתגובה חריגה.

על גורמי הסיכון מנה השירות את היותו צעיר שגדל בתנאים משפחתיים מורכבים ללא דמות אבהית יציבה, לצד דמות אימהית חלשה, ובהעדר דמות מכוונת ומציבת גבולות פיתח מגיל צעיר קשר סימביוטי עם אמו, ולקח על עצמו תפקיד הורי מעבר ליכולתו.

הוא מצא שייכות בחברה שולית ובשוטטות ברחובות תוך שימוש בחומרים פסיכואקטיביים, בעל כוחות דלים להתמודדות, עם בעיות התנהגות ואלימות כלפי האחר, התנהלות לא יציבה למול גורמי הטיפול, מעורבות קודמת בפלילים כנער, אופי וחומרת העבירות כיום, ונטייה להתנהגות אימפולסיבית ללא שיקול דעת בוגר ונטייה להיגרר אחרי האחר.

ההערכה היא כי המשיב זקוק לקשר טיפולי תומך, מלווה שיסייע בקבלת כלים לבניית אורח חיים תקין ושינוי דפוסים אלימים אצלו.

עם זאת, בשלב זה, המשיב ממוקד ברצונו להשתחרר ממעצר ונמצא בשלב ראשוני של גילויי תובנה והבנה ביחס לחומרת מצבו. על כן טרם מסוגל להתבונן בדפוסיו הבעייתיים באופן ביקרתי ומקדם.

בשלב זה אף לא ביטא נזקקות לקשר טיפולי.

הוצעה חלופה בבית אמו ברחובות בפיקוח האם וקרוב משפחה נוסף. השירות נפגש עם המפקחים:

האם- בת 37 אלמנה עובדת 4 שעות ביום בטיפול בקשישים מתקיימת מקבצת שארים של המוסד לביטוח לאמור ומתגוררת בבית בבעלותה. יש לה בת נוספת בת 14 וחצי תלמידת ב"ס. מסרה כי לצורך הפיקוח תתפטר מעבודתה, וטענה כי מקווה שמעצר הבית יהיה לזמן קצר מאוד.

תארה את המשיב באופן חיובי, וציינה כי עבד לפני מעצרו, והיה אמור להתגייס לצבא- זאת בניגוד למידע שנמסר ע"י המשיב לפיו קיבל פטור משירות צבאי.

התייחסה להליך התפתחותו כתקין בתור ילד, וסברה כי במקרה זה הסתבך באירוע בשל השפעת חברים שליליים, וכן לא ידעה לפרט אודות דפוסים בעייתיים בהתנהגותו.

השירות התרשם כי היא אישה חלשה, שתתקשה להוות מפקחת דומיננטית על המשיב ולהציב לו גבולות לאורך זמן. להערכת השירות, המשיב לא יישמע לסמכותה לאורך זמן וגם מדיווחים בעבר מגורמי רווחה ומשירות המבחן לנוער- עולה תמונה בעייתית ביחס לתפקודה מול המשיב, חוסר אונים, וקשייה לשים לו גבולות ברורים.

א א, קרוב משפחה של אביו- בן 65, אינו עובד ומתקיים מקבצת ביטול לאומי, שלל עבר פלילי, התייחס

לתפקודו של המשיב כחיובי באופן כללי, ולא ידע לומר דבר על קשייו של המשיב בעבר או כיום. אף הוא מייחס הסתבכותו הנוכחית של המשיב להשפעה רעה מצד אחרים.

ההתרשמות היא כי מכיר את אורח חייו של המשיב באופן שטחי בלבד, ואינו מודע לדפוסיו הבעייתיים, ועל כן יתקשה להוות דמות סמכותית ומציבת גבולות למשיב לאורך זמן.

לאור האמור, המפקחים המוצעים לא נמצאו מתאימים לפקח על משיב 7 כשגם מדובר בחלופה שמשמעותה חזרה לאזור המגורים ולסביבה חברתית בעייתית המוכרת לו.

יחד עם זאת, סבר השירות שנוכח ההתרשמות מדפוסיו נגררות אחר סביבה שלילית, והיות זה מעצרו הראשון, הרי שהמשך מעצרו בכלא לצד סביבה עבריינית יכול להוביל להתדרדרות נוספת במצבו ואימוץ דפוסים שוליים נוספים.

על כן העריך כי נכון לשקול שחרורו לחלופה, אף בבית אימו ב....., אך יש צורך במפקחים סמכותיים משמעותיים, וחלופה בעלת גבולות ברורים מאוד עבורו.

מתסקיר משלים מיום **10.5.17** בעניינו של **משיב 7** עולה השירות ניסה ליצור קשר טלפוני עם המפקח המוצע, **גבי ביאדגלי**, אך ללא הצלחה.

בנוסף, נוצר קשר טלפוני עם המפקח הנוסף, **א ב**, שמסר כי מתגורר בפתח תקווה ועובד ב....., והינו קרוב משפחה של אביו של המשיב. לדבריו ניסה בעבר לסייע לו בגיוסו לצבא.

חרף ניסיון לתיאום פגישה עמו מסר כי לא יוכל להתפנות ולהגיע כיוון שלדבריו בשבועיים

הקרובים נמצא במילואים הואיל ומשמש כקצין בצה"ל. מסר כי בכוונתו להגיע לדין הקרוב. הוא נשמע כאדם רציני ואחראי, אך ללא פגישה עמו לא ניתן היה להעריך את התאמתו לשמש מפקח.

המשיב הינו בחור צעיר שזה מעצרו הראשון בכלא, בעל דפוסים נגררות אחר סביבה שלילית ועל כן סבור השירות כי המשך מעצרו בכלא לצד סביבה עבריינית עלול להוביל להתדרדרות נוספת במצבו ולאימוץ דפוסים שוליים נוספים.

השירות המליץ על שקילת שחרורו לחלופה אפילו בבית אמו ב..... אך בצד מפקחים סמכותיים משמעותיים וחלופה בעלת גבולות ברורים.

השירות סבור כי שחרורו למעצר באיזוק אלקטרוני בפיקוח סמכותי ומציב גבולות הינה אופציה הולמת במקרה זה ויש בה כדי לסייע בהצבת גבולות ברורים עבורו, כל זאת לצד העמדתו בפיקוח מעצר בשירות, והגעה לקבוצה טיפולית ומתן בדיקות שתן לגילוי סמים.

מטיעוני המבקשת עולה כי מדובר בסיטואציה של דקירת מתלונן, ובעודו שרוע על הארץ מפליאים חלק מהמשיבים בו את מכותיהם, כל אחד לפי חלקו, ללא כל סיבה.

באירוע המקדים לקחו חלק משיבים 1, 3 ו-5 שליוו אותו כביכול לשיחה, ואז התנפל עליו משיב 5 ודקר אותו כשמשיבים 1 ו-3 מצטרפים.

המתלונן שוכב על הרצפה, דקור, ריאתו נוקבה, וזה העיתוי בו משיב 4 מחליט לבעוט בו ולהכותו.

איש מהמשיבים לא הזעיק עזרה רפואית ולא סייע למתלונן.

מהתסקיר של **משיב 4** עולה כי יש לו בעיות מובנות, הוא אמנם נעדר עבר פלילי אבל בעל רקע של שימוש באלכוהול נוטה לצמצם את חלקו, ומתקשה להפעיל שיקול דעת ולווסת התנהגות כשהוא משתמש באלכוהול, הגם שרמת הסיכון ששירות המבחן מתייחס לגביו היא נמוכה עם תוצאות נמוכות.

עם זאת, הבעיה נעוצה בטיב החלופה.

בתסקיר הקודם נאמר שהאם והאחות נמצאו כמפקחות ראויות אך לא פנויות למשימת הפיקוח ואין המלצה לשחררו.

בדיון נוסף בפני כב' השופט יקואל, הוצע מפקח נוסף שהינו צעיר, ולא סמכותי. פתאום משתנה עמדת שירות המבחן ללא הסבר, והומלץ על כך שיעבור לגור בבית האם שתשמש כמפקחת. אחותו בהיריון מתקדם ועובדת.

בנוסף, חלופה זו ממוקמת ברחובות, כור מחצבתו של המשיב, בו התרועע והמסגרת המשפחתית שלו לא הצליחה להשליט עליו סדר ומרות בעבר. הוא לא מורחק מסביבתו הטבעית.

הוא לא שמע לאמו אז, והיו לו קשרים בעייתיים, ולכן אין לתת אמון באדם כזה ובחלופה כזו שהיא לא ישימה ולא ריאלית.

יש לעצור את משיב 4 עד לתום ההליכים נגדו.

בנוגע ל**משיב 1** - הרי שהוא מצוי במדרג הגבוה לאור הנסיבות בהן הוא היה "הפיתוי", לקח את המתלונן, מרחיק אותו מהקיוסק, מחבק אותו בצורה חברית כשהוא מלווה ע"י משיבים 3 ו-5, ואז משיב 5 מתחיל לדקור ומשיב 1 מתחיל לקפוץ על ראשו של המתלונן, לדרוך ולבעוט.

משיב 1 יצר את התנאים האופטימליים לביצוע עבירת הדקירה ע"י משיב 5, על כן החלק שלו הוא משמעותי וחמור מאוד.

בסיטואציה המשמעותית הראשונה יש 3 דמויות דומיננטיות, משיבים 1, 3 ו-5.

המתלונן שריאתו מנוקבת, נדקר בבית החזה שלו, ובו בזמן קופצים עליו, דורכים עליו, בועטים בו, כאילו שהיה שק אגרוף- על כן המסוכנות רבה.

שירות המבחן קבע שמשיב 1 הוא בעל רמת סיכון בינונית וגם ציין בתסקיר הראשון שהאם והאחות שהוצעו כמפקחות הן בעלות גישה מגוננת ומקלה עם המשיב, ובשל חולשה זו אצל המפקחות -לא הייתה המלצה לשחרור.

מפקחת נוספת נמצאה לא מתאימה בתסקיר המשלים, ואולם בתסקיר זה צוין כי אותן מפקחות חלשות ולא מתאימות יכולות לשמש חלופה עם איזוק אלקטרוני יחד עם האחות הנוספת.

משיב 1 מעורב בשיא האירוע העברייני, המסוכנות שלו לא ניתנת לערעור, ויש חלופה כושלת שדבר מהנתונים לגבי חלופה זו לא השתנה, ופתאום נאמר כי המפקחות יכולות לפקח.

אם שירות המבחן סבור שיש בעיות לגבי משיב עם רמת סיכון בינונית, בנסיבות של כתב האישום הזה, ומפקחות שמגוננות על המשיב- הרי שאין מקום לבחון את החלופה הזו למעצר באיזוק.

בנסיבות האלה צריך לעצור את משיב 1 עד לתום ההליכים.

בכל הנוגע **למשיב 7**- הוא מצוי במדרג של הנאשמים 2, ו-6 במעורבות באירוע.

שוכב המתלונן והמשיב 7, שטוען שהוא בכלל לא מכיר אף אחד חוץ ממשיב 6 שהוא חבר שלו, מצטרף לאירוע שאין לו שום קשר אליו בבעיטות במתלונן השרוע, ויתרה מכך- אף כשמגיעים אנשים ומנסים להפריד, הוא ממשיך לנסות ולבעוט.

אחרי שהמתלונן נדקר ודרכו עליו ובעטו בו והטיחו כיסא בראשו, הוא שוכב חסר ישע - אז בוחר משיב 7 לתקוף אותו, ולא מפסיק אף כשאנשים אחרים מרחיקים אותו.

בעבר הייתה לו אי הרשעה ב-2 תיקים, ודרכי טיפול שהופקעו. זו אינדיקציה ראשונה במעלה לאי יכולת לתת בו אמון. הוא גם היה תחת צו חוק הנוער טיפול והשגחה, נפלט ממלכישוע כי הוא לא הצליח להשתלב במסגרת ההוסטל.

בתסקיר בעניינו אמירות על הצורך בגבולות ברורים, ושבני משפחתו לא יכולים לשמש כגורם מרתיע עבורו, שיש לו דפוסים של שיטוט, בעיות התנהגות, ואלימות ונטייה לאירועים אימפולסיביים.

גם כשהוא היה בטיפול - הוא לא הגיע למפגשים עם גורמי הקהילה. יש תמרור אזהרה משמעותי לבית המשפט לגבי אדם שניתנו לו בעבר כל ההזדמנויות שלא צלחו.

הוא מתחבר לחברה שולית, ונטייה לאימפולסיביות.

בתסקיר נמצא שהאמא והמפקח המוצע לא מתאימים, ובתסקיר משלים המפקחים המוצעים לא נבחנו בכלל,

מקום בו המפקחת לא הגיעה והמפקח לא יכול היה להתייצב.

בנסיבות האלה בלי בחינה של שירות המבחן, העמדה היא למעצר עד תום ההליכים.

מטיעוני ב"כ משיב 4 עולה כי המעורבות שלו מתוארת בסעיף 4 לכתב האישום לפיו הוא מגיע יחד עם חלק מהמשיבים ואחרים, וביחד עימם בועט במתלונן.

אין מעורבות קונקרטית שלו כמו המשיבים 2 ו-6 העצורים בפיקוח אלקטרוני, וחלקו יחסית מינורי.

יש הבדל בין רמת הפיקוח בהתחלה לבין פיקוח לאחר אירוע, כשהצעיר שוהה מס' חודשים במעצר, ואנשים רציניים במשפחתו לוקחים על עצמם את משימת הפיקוח.

שירות המבחן שהוא גוף מקצועי מתרשם מהרצינות של המפקחים, ומייתר איזוק אלקטרוני בעניינו.

שירות המבחן מציין במפורש שהמשיב יענה לסמכותן של המפקחות ואין צורך בתנאים של מעצר בפיקוח אלקטרוני.

מדובר בבחור בן 22, נעדר עבר פלילי, שהחלק שלו מינורי, עשה רושם טוב על שירות המבחן, ויש המלצה לפיקוח מעצר שישלב אותו בטיפול.

המשיב עצור מזה כ-3 חודשים, זה מעצר יחיד וראשון שלו, הוא לא מסתגל לתנאים אלה, אין לו דפוסי התנהגות עברייניים, הוא מותקף על ידי אחרים, ולא מצליח להתנהל לפי דפוסים כוחניים. המעורבות שלו באירוע החמור-היא ספציפית.

המפקחות לא היו בטוחות שיצליחו לעמוד במשימת הפיקוח וזו הסיבה היחידה שלא הייתה המלצה בתסקיר הקודם. זה מראה על הרצינות שלהן, - הן התארגנו מחדש, ועכשיו בטוחות בעצמן.

לאור האמור, יש לאמץ את המלצת התסקיר ולהורות על שחרור המשיב למעצר בית בבית אמו בפיקוח האם והאחות תוך פיקוח מעצרים וערבויות בהתאם.

יש להתחשב שמדובר במשפחה קשת יום שהאמא היא המפרנסת היחידה ועובדת בשכר מינימום.

מטיעוני ב"כ משיב 1 עולה כי משיבים 2 ו-6 נעצרו באיזוק, כשאין אבחנה בינם לבין משיב 1. משיב 1 לא היה הדוקר, הוא לא נמצא בראש ההיררכיה, וממילא ניתן לאיין את המסוכנות שלו.

השוני בין שני התסקירים בעניינו של משיב 1 נובע מכך ששירות המבחן לא יכול לבוא באופן עצמאי בהמלצה לאיזוק, ולכן בתסקיר הראשון צוין כי בשלב זה אין המלצה לשחרור, ותיבחן סוגיית מעצרו באיזוק.

יתרה מכך, בשני התסקירים נאמר כי משיב 1 נעדר הרשעות קודמות, יש לו רקורד של תפקוד ברמה התעסוקתית, מעורבות חריגה בעבירת האלימות, אפקט הרתעתי למעצר, לא מרוכז או עסוק במתלונן, וכן

ביטא נכונות ראשונית להשתלב בשיחות.

שירות המבחן התייחס בתסקיר המשלים כי על אף גישת המגוננת של האחות והאם, לאחר ששקלו את נתוניו, העדר עבר פלילי והרתעה, נכון יהיה לאפשר מעצרו באיזוק אלקטרוני.

המפקחת הנוספת שהוצעה, אחותו, פיקחה בעברה על עצורים בעת שהייתם בבסיס הצבאי.

לרוב לאמא ולאחיות יש גישה מגוננת, ומאידך - הגורם שבחן אותן מצא שהשילוב של איזוק אלקטרוני והפיקוח של שלושתן לסירוגין יהיה בו כדי להפחית מסוכנות.

מדובר בבחור בן 24 ללא עבר פלילי, שזהו מעצרו הראשון.

לאור האמור, יש לדחות את הדין לצורך בחינת היתכנות איזוק.

מטיעוני ב"כ המשיב 7 עולה כי חלקו של משיב 7 דומה לחלקם של משיבים 2 ו-6. בחלק הראשון של הדקירות הוא כלל לא נכח, ולא שהוא לא דוקר, ואין לו סכין ביד. הוא הגיע אחרי כל הדקירות.

אמנם מדובר בעבירה חמורה, אבל לא מדובר במקדמה על חשבון העונש.

מקום בו משיבים 2 ו-6 נעצרו באיזוק אלקטרוני, גם על משיב 7 להיעצר בהתאם, קל וחומר מקום בו הוא בן 19, ש-3 חודשים עצור לראשונה בחייו, בהם עובר מסר של הפנמה, וגם תקופת צינון ורגיעה.

מדובר באירוע ספונטני, לא מתוכנן, הוא הצטרף בשלב ב', והכה.

החבלות למתלונן נגרמו שלא בעטיו, שכן פצעי הדקירה לא קשורים אליו.

אין ליצור אבחנה מלאכותית בין משיבים 2, 6 ו-7, וזו תוצאה לא ראויה.

התסקירים ממליצים על שחרור עם פיקוח הדוק. בישיבה האחרונה התבקשה בחינה של איזוק אלקטרוני כדי להדק את החלופה.

לגבי המפקחים, נאמר שלאורך זמן, יש חשש שהם לא יהיו אפקטיביים, ולכן הוצע האיזוק האלקטרוני.

בנוסף, צריך לרתום את המשיב להליך טיפולי באמצעות צו מבחן.

יש מפקח נוסף שפורמלית לא נפגש עם שירות המבחן אבל דיברו איתו בטלפון, הוא רס"ן במילואים, קב"ט של עיריית רמלה, ואיש מאוד רציני.

בהינתן מכלול השיקולים יש לדחות את הדין לצורך דו"ח היתכנות איזוק אלקטרוני.

דין והחלטה

7.

בפניי כתב אישום חמור המגולל מסכת קשה של התנהגות אלימה ובריונית של המשיבים כלפי המתלונן.

בהחלטות רבות עמד בימ"ש העליון על חומרתן הרבה של עבירות האלימות המלוות בשימוש בנשק קר או חם, ועל הצורך במיגורה של תופעת "תת תרבות הסכין" הפושה כנגד בחברה.

כך למשל בבש"פ (ירושלים) 411/91 מוחמד עבד אלטיף בדארנה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 07.02.1991) נקבע לעניין זה-

"התופעה לפיה מותקפים בני אדם על ידי שולפי סכינים היא, למרבה הצער, תופעה מאד שכיחה. מי שעשה שימוש בנשק הסכין פעם אחת לא מובטח שלא יחזור ויעשה שימוש כזה פעם נוספת. הבענו דעתנו לא אחת, במדיניות עקבית של בית משפט זה, ששומה על בתי המשפט לעשות למיגור התופעה ולהדברת תרבות הסכין בסנקציות חריפות כנגד מבצעי המעשה, לרבות מעצר עד גמר ההליכים."

פשיטא כי תקיפת אחר בסכין, לא כל שכן בצוותא חדא, תוך גרימת חבלות קשות בגופו, מקימה חזקת מסוכנות על פי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו-1996 בהיותה בנסיבות אלה עבירה המבוצעת באלימות חמורה ובאכזריות תוך שימוש בנשק קר (ראו גם: בש"פ 2773/02 זבולון יושבייב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 04.04.2002)).

עם זאת, המשיבים שבפניי נבחנו זה מזה בהתאם לחלקם באירוע, שהינו אירוע מתגלגל שלו שני חלקים עיקריים- האחד, הרחקת המתלונן מהקיוסק ודקירתו, והשני, המשך תקיפתו במכות ובחפצים שונים, וכן בהתאם לנסיבותיהם האישיות ולחלופות המעצר שהוצעו על ידם כפי שאלו פורטו באריכות בתסקירים בעניינם.

להלן ייבחן עניינם בנפרד:

משיב 1

חלקו של משיב 1 באירוע, בהתאם לנסיבות כתב האישום, מעלה כי שימש כמי שפיתה את המתלונן למקום מרוחק מהקיוסק, תוך שהוא מחבקו "בצורה חברית", ככל הנראה על מנת לבודד אותו מקהל האנשים בקרבת מקום, ועל מנת לאפשר למשיבים 3 ו-5 שהתלוו אליהם לבצע בו את זממם.

בכך הכשיר משיב 1 את התקיפה האלימה כלפי המתלונן, בתחכום ובערמומיות, ואיפשר את הפגיעה בו ביתר קלות.

יתרה מכך, משיב 1 אף לקח חלק פעיל ומרכזי בתקיפת המתלונן והכאתו בחלקו השני האירוע, ביחד עם יתר

המשיבים ואחרים נוספים, ובכלל זה- בעט במתלון ודרך עליו בעודו שרוע על הארץ, כשכל אותה עת ממשיך משיב 5 ודוקר את המתלון.

מנסיבותיו האישיות עולה כי הוא כבן 24, נעדר הרשעות קודמות (למעט תיק מב"ד בגין מעורבות בעבירות אלימות במועדון מדצמבר 2016), שבעברו שימוש מזדמן בחשיש הנוהג לצרוך אלכוהול מגיל 18, ולעיתים שותה באופן מופרז עד לכדי מצבי שכרות.

השירות העריך **רמת מסוכנות בינונית בעניינו במידה בינונית** בין היתר נוכח העובדה כי בהקשר חברתי ומשפחתי ובמצבים רגשיים מורכבים משיב 1 עלול לפעול באופן אלים ובעייתי תוך קושי בהפעלת שיקול דעת ובויסות התנהגותו, כשהשימוש באלכוהול משחרר עכבות ומביא להסלמה נוספת בהתנהגותו.

עוד התרשם השירו לגביו ממסירת מידע סלקטיבית אודות התנהלותו באירוע דנן, חוסר יכולת להעמיק בבדיקת נסיבות המעצר, קושי לשתף בנסיבות הרגשיות של הסתבכותו, ניתוק ברמה הרגשית ממשמעות מעצרו הנוכחי, וקושי להתייחס לפגיעה במתלון ופציעתו כמו גם להתנהלותו המלמדת על התארגנות לפגיעה ומעורבות פעילה באירוע אלים.

מאידך - משיב 1 עצור **כחודשיים וחצי**, והגם שזהו אינו מעצרו הראשון- הרי שזה המעצר הממושך הראשון בחייו, ההתרשמות היא כי אינו מרוכז בעיסוק מוגבר במתלון, והוא אף ביטא נכונות ראשונית להשתלב בשיחות בשירות ככל שישוחרר.

נסיבות אלה מעלות כי חלקו באירוע הוא מרכזי ומשמעותי, והמסוכנות העולה מהתנהגותו הינה מרובה, מסוכנות מתחדדת נוכח הערכת השירות בדבר רמת סיכון בינונית ודפוסי התנהגות בעייתיים בתחום האלימות.

לא השתכנעתי כי מסוכנות מרובה זו ניתנת לאיון באמצעות החלופה שהוצעה על ידו, להשתחרר לבית אמו ברחובות ולהיות בפיקוח האם והאחות, מקום בו השירות זיהה חולשה בקרב המפקחות הנ"ל נוכח קיומה של גישה מגוננת ומקלה כלפי משיב 1, וקושי בביקורתיות מותאמת של מצבו, ונטייתו להסתיר מהן את קשריו החברתיים והתנהלותו הבעייתית מחוץ לבית.

יובהר כי אף בהוספת פרמטר של איזוק אלקטרוני ושתי מפקחות נוספות, כמובא בתסקיר המשלים, **אין** כדי לאיון מסוכנותו זו, נוכח חולשתן של המפקחות הנ"ל לשמש כגורם מרתיע ומציב גבולות כלפי משיב 1, ולזהות אצלו מצבי סיכון, לא כל שכן לאורך זמן, כששתי המפקחות הנוספות אף הן אינן מתאימות לתפקיד.

כך, אחותו הנוספת של המשיב 1, הגם שאושרה ע"י השירות, הוערכה על ידו כחלשה במידת התאמתה לתפקיד בשל יכולת מוגבלת לסמכותיות כלפי המשיב ונטייה מסוימת לצמצם מעומק הסיכון בו נתון, ובת זוגו- נשללה כמפקחת ע"י השירות מכל וכל בשל הזדהותה המוחלטת עמו.

לאור האמור, מצאתי כי המלצת התסקיר על המשך מעצרו של משיב 1 בפקא"ל ובפיקוח האם ושתי האחיות הנ"ל- אינה הולמת בנסיבות אלה, משום שאין בה כדי להפחית ממסוכנותו של משיב 1 במידה מספקת בשלב זה.

יוער כי משך המעצר מזה כחודשיים וחצי אינו מצדיק לכשעצמו שחרורו ממעצר בשלב זה, הואיל ואין מדובר בחלוף זמן ניכר נוכח חומרת מעשיו, מסוכנותו הרבה והעדר חלופה הולמת.

עם זאת, לא מן הנמנע כי בחלוף הזמן -בשים לב להתמשכות ההליכים בתיק העיקרי- יהיה בכך משום שיקול להקלה בתנאי מעצרו.

לאור כל האמור הריני מורה על המשך מעצרו של משיב 1 עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

משיב 4

כעולה מכתב האישום, משיב 4 הגיע למקום האירוע בו נדקר המתלונן ע"י משיב 5 והוכה ע"י משיבים 1, 3 ו-5, בעיצומה של התקיפה, וחבר ביחד עם משיבים 2, 6 ו-7 בהכאת המתלונן בעודו מוטל על הרצפה, ובעט בגופו מספר פעמים.

עם זאת, יש לציין כי מנסיבות כתב האישום עולה כי הגם שהתנהגותו המתוארת הינה חמורה ואלימה מאוד הרי שחלקו של משיב 4 פחות במידה מסוימת מחלקם של יתר משיבים, ובכלל זה מחלקם של משיבים 2 ו-6, שהועברו להמשך מעצר בפקא"ל, שעה שמשיב 2 אף נטל כיסא והשליכו לעבר המתלונן בעודו מוכה ומוטל על הרצפה, ומשיב 6- אף דרך על המתלונן בעודו שכוב על הרצפה.

מהאמור עולה כבר כעת כי הגם שקיימת מסוכנותו בעניינו בשל נסיבותיה החמורות של ביצוע העבירה המיוחסת לו, הנטייה היא למעצר בפקא"ל כפי שנעשה בעניינם של משיבים 2 ו-6, בכפוף לקיומה של חלופה הולמת.

מנסיבותיו האישיות עולה כי הינו כבן 22, נעדר עבר פלילי אך ריצה מאסר צבאי במשך כשבועיים, ולמן שחרורו מהצבא שמר על יציבות תעסוקתית יחסית עת עבד כשנתיים וחצי בסופרמרקט ובחצי שנה האחרונה עובד כעוזר נהג בשינוע מזון.

הגם ששלל שימוש בסמים, הרי שאף בעניינו עולה צריכה לא מבוקרת של אלכוהול החל מגיל 17, במסגרת יציאות לבילויים ובאירועים חברתיים, עת שותה באופן מופרז ומשתכר.

אף ברקע לאירוע דנן- עמד בלוי בעייתי וחסר גבולות, תוך מעורבות חברתית בעייתית, לצד שימוש לרעה באלכוהול וקושי להציב גבול פנימי לעצמו ולהתנהגותו.

בעניינו התרשם השירות מקווי אישיות ילדותיים ובלתי בשלים, כי הוא מצוי במהלכו של תהליך התבגרות באשר לבחירותיו והתנהלותו במישור האישי המשפחתי והחברתי.

עוד התרשם מהתנהלות המאופיינת בצרכי ריצוי, וצורך בקבלה במסגרת קבוצה ובהכרה ביכולותיו הגבריות, באופן המגביר התנהלות פורצת גבול, קושי בבקרה עצמית ובהפעלת שיקול דעת.

יש לציין כי לא זו בלבד שחלקו באירוע הינו הקטן ביותר אלא שרמת הסיכון שהוערכה בעניינו הינה נמוכה במידה נמוכה, וכן מדובר במי שעצור מזה כחודשיים וחצי, כשזהו מעצרו הראשון והיחיד, כשהשירות התרשם מחוויות מעצר מרתיעה ומשמעותית עבורו.

כמו כן ניכרה אצלו יכולת ראשונית להתייחסות ביקורתית לעצמו, לקשריו החברתיים ולסגנון בילוי בעייתי, וכן בעל יכולת התייחסות אמפטית למתלונן והעדר טינה או כעס כלפיו, הגם שנטה לצמצם מהסיכון בו הוא נתון, מדגיש חריגות מעצרו בחייו, ונוטה לצמצם ממידת מעורבותו בעבירה המיוחסת.

בנוסף, משיב 4 הביע נכונות להשתלב בשיחות טיפוליות בשירות ונכונות להשתלב באבחון בתחום האלכוהול בעמותת "אפשר" לצורך העמקה בבחירותיו הבעייתיות והפסקת השתייה והתחייב לשתף פעולה ככל שיידרש.

בנסיבות אלה, מצאתי כי מסוכנותו של משיב זה ניתנת לאיון באמצעות החלופה שנבחנה בתסקירים בעניינו בבית אמו ברחובות ובפיקוח אמו ואחותו.

אמנם בתסקיר הראשון צוין כי יש צורך בפיקוח הדוק וסמכותי במשך כל שעות היממה על המשיב, והגם שהמפקחות נמצאו מתאימות לפקח על המשיב - הרי שהן אינן פנויות לכך ברמה המעשית נוכח עבודת האם ומחויבותה לפרנסת המשפחה וצרכי פרנסת האחות, המצויה בחודש שישי להריונה, ומגוריה עם בעלה באשקלון ובהעדר אפשרות מעשית לשכן את המשיב בדירת הורי בעלה בעיר.

עם זאת, בתסקיר המשלים שב השירות ובחן את המפקחות הנ"ל שזו הפעם מסרו כי התארגנו לפיקוח צמוד על המשיב באופן לפיו האחות תעבור להתגורר בבית האם ברחובות.

למען הסר ספק יובהר כי השירות מצא את המפקחות מתאימות לתפקיד פיקוח כבר בתסקיר הראשון, מקום בו ביטאו גישה ביקורתית ורצינית כלפי המשיב וכלפי התנהלותו החברתית הבעייתית, ועלה כי הן מכירות את כתב האישום וחומרת העבירות המיוחסות לו, מגיעות לדיונים, וערות להשפעה החברתית הבעייתית עליו, השימוש הבעייתי באלכוהול והסיכון בו נתון וכן ביטאו גישה סמכותית ורצינית כלפיו, ורק בשל הריחוק הגיאוגרפי של האחות- פסל השירות אפשרות זו.

ואולם, מקום בו בוצע השינוי הנ"ל- הרי שיש בכך כדי למלא אחר הצורך בפיקוח הדוק על המשיב כדרישת התסקיר, ואין מניעה לשחרר את המשיב להמשך מעצר בפקא"ל.

בנסיבות אלה, ונוכח העובדה כי מקום החלופה טרם נבדק ע"י מנהלת האיזוק ובשלב זה לא קיים קו בזק בבית, הריני דוחה את הדיון בעניינו של משיב 4 לצורך קבלת חו"ד היתכנות.

משיב 7

מעובדות כתב האישום עולה כי אף משיב 7 חבר לאירוע התקיפה בחלקו השני, לאחר דקירת המתלון והכאתו (עפ"י חלקם של משיבים 1, 3 ו-5), החל להכותו בעודו מוטל על הארץ, בעט במתלון ביחד עם משיבים 4, ו-6 מספר פעמים, ואף המשיך ובעט לכיוון ראשו של המתלון שעה שאחרים הגיעו למקום וניסו להפריד בין הניצים.

בכך, חלקו של משיב 7 נמצא בחומרתו בתוך שבין ענינים של משיב 1 למשיבים 2 ו-6, ומסוכנותו בהתאם לכך.

עם זאת, מסוכנות רבה עולה נוכח אישיותו ודפוסי התנהגותו השוליים ואלימים כמפורט בהרחבה בתסקיר.

אמנם מדובר בבחור צעיר מאוד, כבן 18.5, אולם מאורחות חייו עולה כי הספיק לעבור מסגרות לימודיות וטיפוליות רבות על רקע פטירת אביו והעדר דמות הורית מכוונת ומציבת גבולות, לא הצליח להשתלב בהן, והינו אף בעל עבר פלילי, עבר של שוטטות ושימוש בסמים ואלכוהול, ובעל דפוסי התנהגות אלימים.

עוד עולה מנסיבותיו האישיות כי זהו מעצרו הראשון בכלא, וכי הינו בעל דפוסי נגרות אחר סביבה שלילית. על כן בעניינו סבר השירות כי המשך מעצרו בכלא לצד סביבה עבריינית עלול להוביל להתדרדרות נוספת במצבו ולאיימוץ דפוסיים שוליים נוספים.

בנסיבות אלה, המליץ השירות לשקול שחרורו לחלופה בבית אמו ברחובות.

עם זאת, השירות הדגיש את הצורך בקיומם של מפקחים סמכותיים משמעותיים בעניינו שיציבו עבור משיב זה גבולות ברורים, ואולם מפקחים כאלה - **אין בנמצא בעניינו**.

מהתסקיר בעניינו עולה כי אמו של המשיב נעדרת יכולת לפקח עליו כמתואר, והשירות ניסה ללא הצלחה ליצור קשר טלפוני עם אחד המפקחים המוצעים, בעוד שעם המפקח השני- קרוב משפחה של אביו-נוצר אמנם קשר טלפוני אולם ניסיונות לתיאום פגישה עמו בשירות עלו בתוהו בשל אי יכולתו להתפנות לכך.

יצוין כי מפקח נוסף שנבחן כבר בתסקיר הראשון נמצא כלא מתאים לתפקיד הפיקוח בשל קושי לשמש למשיב דמות סמכותית מציבת גבולות והעדר מודעות לדפוסי הבעייתיים של המשיב.

בנסיבות אלה, מטבע הדברים לא ניתן להעריך התאמתו לשמש כמפקח, והשירות לא בא בהמלצה בעניינו של משיב 7.

לאור האמור, ככל שיוצעו מפקחים שימצאו מתאימים לתפקיד הפיקוח - תישקל בחיוב אפשרות

שחרורו/למעצר בפקא"ל של משיב 7 לחלופת מעצר בבית אמו ב.....

לפיכך יתקבל תסקיר משלים בנוגע למפקח המוצע, וכן חוו"ד היתכנות למעצר בפקא"ל.

ניתנה והודעה היום י"א סיוון תשע"ז, 05/06/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בהמשך לעמדת ב"כ המשיבים 4 ו- 7, ובהמשך להחלטתי הנוגעת למשיב 1 - יעצרו כל השלושה עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

ניתנה והודעה היום י"א סיוון תשע"ז, 05/06/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת